

Marktetendertjældere har man nu ombygget, og man vil gjerne ombygge Resten, der truer med Sammenstyrning; man har med stor Nøie og Beføstning maattet understøtte dem med Erværk, for at de ikke skulle falde sammen. Det er, hvad der er forlangt paa § 22. — Sa, det høie Thing maa undskylde, at jeg noget udførlig har gaaet Vædringsforslagene igjennem, men alle disse Smaating have deres Betydning for Hæren, for at den, naar det gjælder, skal kunne præstere det Fornødne. Det er jo mange Gange en meget indirekte Forbindelse, der er imellem disse, om man vil, Smaating og Smaaarbejder, men de have deres meget store Betydning, mange af dem for at kunne yde Mandstabet nogen Behagelighed, de allerfleste af dem ligesom, fordi de ere af Interesse for Ejenesten. — I det jeg gaar over til § 26, skal jeg med et Par Ord berøre, hvad den ærede Ordfører for Finantsudvalget yttrede med Hensyn til Forsvarsplanen eller, om man vil, Mangelen af en Forsvarsplan. Den ærede Ordfører udtalte, at det var vanskeligt for Flertallet overhovedet at samtykke i en Bevilling til større Foranstaltninger paa Forsvarsvesenets Omraade, saa længe der ikke er nogen vedtagen Forsvarsplan. Det kan der jo naturligvis i og for sig være Noget i, men saa maa det da ogsaa være saa, at det, der forlanges paa det nærværende Tidspunkt af Krigsbestyrelsen, og jeg kan tilføie, Marinebestyrelsen, væsentlig er Ting, Gjenstande, som ere betingede af en aldeles bestemt Forsvarsplan og ikke ville passe ind i nogen anden. Men saaledes forholder det sig ikke. Det maa jeg meget bestemt utgøre, at hvad der her i Aar er forlangt — jeg veed ikke, om der skulde være en enkelt Undtagelse, jeg erindrer det i det Mindste ikke i dette Dieblit — er Utsammen Gjenstande, som ville passe ind i enhver Forsvarsplan for Landet, saa at der altsaa i Virkeligheden aldeles Intet foregribes ved at bevilge, jeg kan gjerne sige Alt, hvad, der er forlangt. Det er, hvad jeg for Dieblittet i al Almindelighed kan have at bemærke, før jeg gaar over, til nærmere at omhandle de enkelte Vædringsforslag. Der møder jeg først Post 163: „1,000 Bagladerifler“. Det er jo det høie Thing bekendt, at vi oprindelig have faaet 40,000 Remingtongeværer til Fodfolket, og at vi gjennem 4 Aar have anskaffet aarlig 1,000 og saaledes nu have 44,000. Den mindste Beholdning, som Krigsbestyrelsen mener at kunne nøies med, er 45,000; deraf medgaar der strax ved Mobiliseringen af Hæren 30,000 til Linie- og Reservebataillonernes Bevæbning, og man mener da at behøve i det Mindste en Reserve af 50 pCt., altsaa 15,000, hvorefter dog tillige strax Depotstyrken skal forsynes med Geværer, saaledes at den egentlige Reserve bliver meget mindre. Vi mangle endnu 1,000 Bagladerifler for at kunne naae denne Beholdning af 45,000. Saa vidt jeg mindes, blev Beløbet hertil negtet allerede i Sjør, og det ærede

Udvalgs Flertal vil negte det igjen i Aar. Jeg maa med det ærede Mindretal indtrængende bede om, at vi faae disse 1,000 Bagladerifler i Aar. Jeg skal ikke lade uberørt, at der habes en anden lille Beholdning paa mellem 3 og 4,000 Bagladerifler, som efterhaanden ere fabrikerede af den aarlige Sum, der bevilges paa § 22 til Geværernes Bebligeholdelse. Der fabrikeres aarlig et vist Antal, saa mange, man kan faae Raad til, men de have et ganske andet Diemed, nemlig at erstatte den Afgang, der ved Brugen af Geværerne maa finde Sted, og som selvfølgelig altid er stigende. I de første Aar er den overmaade ringe, men den stiger formodentlig tilsidst efter en geometrisk Progression. Der bør saaledes med dette for Die efterhaanden opsamles et Antal Geværer, som paa ingen Maade bør henregnes til den egentlige Reservebeholdning; det er bestemt til Afsløsning af, altsaa til Erstatning for, hvad der slides og afgaar ved Brugen af Geværerne. — Det næste Punkt, Vædringsforslag under Nr. 164, omhandler Seletøi til 12 Feltbatterier. Det vil jo være de Herre bekendt, at til de nye Feltbatterier, vi have faaet, hører en Ammunition, der udfordrer mere Plads, og som er af større Vægt, og man behøver derfor for hvert Batteri 4 Ammunitionsvogne mere, end man behøvede for det gamle Styks. Til de 12 Feltbatterier, som vi nu skulle kunne rykke ud med, skulle vi saaledes herefter have 48 ferspendige Vogne mere, og Vognene have vi. Vi skulle ligeledes have til Reserveammunitionen i Parkerne 24 ferspendige Vogne flere; dertil have vi ikke det fornødne Seletøi. Desuden er det Seletøi, vi have ved Artilleriet, for en stor Del gammelt, og, skjøndt det vedligeholdes med Omhu, kommer naturligvis efterhaanden den Tid, — og den er til Dels allerede kommen, — da det ikke mere kan anses for tilstrækkelig holdbart; det maa saaledes efterhaanden fornyes. For nu at kunne begynde paa den nævnte dels nødvendige større Anskaffelse, dels Fornyeelse af det ældre, har Krigsministeriet forlangt 68,660 Kr. til 100 Sæt. For disse Penge kunde man faae 70 Sæt ferspendigt og 30 Sæt ferspendigt Seletøi. Det er ikke for Meget, der er forlangt, naar man ikke skal gaa altfor langsomt frem med den paagjældende Anskaffelse. Imidlertid vil det ærede Flertal kun give os 30,000 Kr. dertil i Aar, hvorefter vi kunne faae omtrent 30 Sæt i Stedet for de 100, jeg nævnte. Jeg beder meget om at faae det hele Beløb bevilget. — Det næste Punkt, Vædringsforslaget under Nr. 165, omhandler 100 Rideekvipager til Artilleriet. Disse forlanges, fordi Artilleriets Rideekvipager til Dels ere meget gamle og slidte og efterhaanden maa fornyes. Der var til en Begyndelse forlangt 10,000 Kr., som man nu her vil negte, men som jeg naturligvis ogsaa beder om at faae. Det næste Punkt, nemlig Vædringsforslaget under Nr.